

Umri vsled poškodb. 18 letni posestniški sin Franc Križanec od Sv. Ruperta v Slov. goricah je postal pred dnevi žrtev surovega napada. Mudil se je pri nekem posestniku v Rogoznici pri Ptujju na obisku in se je vračal na večer proti domu. Naenkrat je padlo iz teme več strelcev, od katerih je zadel eden Križaneca v roko. Napadalci so na to padli nad težko ranjenega in so ga tako obdelali, da je umrl vsled poškodb v ptujjski bolnici.

Vlomilski plen nad 50.000 Din. V noči na 11. dec. je bilo na sredi Ljubljane vlomljeno v menjalnico Reicher in Turk. Bilo je sigurno več vlomilcev na delu, ki so odnesli 50.000 Din in okrog 10.000 Din v tujih valutah.

Z nožem se je znošil nad političnim nasprotnikom. Zadnje občinske volitve so kljub popolni svobodi razburile do nerazodnosti nasprotnike JRZ, ker so skoraj povsod v Sloveniji doživeli nepričakovane poraze. V Rudniku pri Ljubljani je neki politični nasprotnik zaradi občinskih volitev zabodel z nožem v usta pristaša JRZ Stanislava Elikana, posestnika iz Rudnika. Zabodenega so prepeljali v ljubljansko bolnico.

Izropana župnijska blagajna. V Kuničih ob Kolpi sta prišla ob osmi uri zjutraj dva potepuha v župnišče. Ko sta zvedela od gospodinje, da g. župnik spevuje v cerkvi, sta zahtevala od nje, naj ji nemudoma izroči ključke od farne blagajne. Prestrašena ženska je prinesla napačne ključke in zaradi tega sta ji tolovaja z železnim drogrom prebila lobanjo in je obležala udarjena nezavestna. Roparja sta razsekala cerkveno ročno blagajno, iz katere sta sunila 14.000 Din in pobegnili bogzna kam. Težko ranjeno gospodinjico so oddali v bolnico v Karlovec.

Ročne tiskarne

manjše in večje, z blazinico z barvo kupite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptujju.

Izpred sodišča.

Obsojena zločinca. V Mariboru sta dajala 11. dec. pred sodiščem odgovor radi vloma 37 letni delavec Franc Črepinko in 34 letni delavec Jožef Januš iz Pekar. Oba sta izpraznila 14. jan. t. l. trgovino Klavora v Zgor. Radvanju pri Mariboru. Črepinko je bil obsojen na 3 leta težke ječe in Januš na 6 mesecev zapora, pogojno na 4 leta.

Obsojen zaradi uboja. Franc Urek, 34 letni posestniški sin iz Slogonskega v okraju Brežice, je 14. oktobra tako udaril Franca Vebleta s kolom po glavi, da je Vebtle podlegel poškodbii drugi dan. Urek je bil v Celju obsojen 11. dec. na 4 leta in 2 meseca ječe.

Svilen papir

in vse vrste papirja v Cirilovih prodajalnah Maribor in Ptuj.

Slovenska Krajina.

Elektrifikacija Slovenske krajine. Izmed vseh krajev Slovenije je Slovenska krajina glede elektrifikacije na najslabšem. Marsikatera občina je že poskusila urediti to vprašanje z večino prebivalstva. Toda denarne razmere tega ni dopuščale, ker je bilo drugih prav tako važnih vprašanj na dnevnem redu. Izmed vasi je sedaj samo električni tok napeljan v Beltincih, Murski Soboti, ki dobivata obe električni tok s Fale nad Mariborom, ima ga pa tudi Lendava, ki pa dobiva svoj tok iz Murskega Središča, iz tamošnjega rudnika. Preje je imela ta tok v posesti družba v Lendavi, pred par meseci pa ga je prevzela električna družba Kranjskih dežel. elektrarn v Ljubljani. S tem prevzemom so se razmere v Lendavi znatno izboljšale. Če pa opazujemo sedaj razmah električne razsvetljave po Sloveniji, nam pade takoj v oči, da se vsem drugim krajem nudijo veliko večje ugodnosti. Ne razumemo sicer, zakaj se je to delalo tako in se še dela, vendar se bo morala Slovenska krajina končno tudi uvrstiti v imenik potrebnih krajev. Naše geslo je, da se elektrika napelje do zadnje vasi ob meji v najsevernejšem delu Jugoslavije,

ker so zato dani vsi pogoji. Zato bo morala ba-novina dati svoje, ker kraj sam tega ne more izvršiti.

Po volitvah v obrtno zbornico. Dne 29. novembra je bila Lendava deležna zelo velikega drvenja in živahnosti. Avtomobili, sicer tovorni, so brneli že v zgodnjih jutranjih urah in dovažali volilce-obrtnike na lendavsko volišče. Med seboj sta se kosala g. Litrop Stefan iz Turnišča in g. Fritz iz Lendave. Skoro jasno pa je bilo, da bo zmagal pri teh volitvah že večletni zastopnik obrtništva v lendavskem srezu g. Litrop. Tako se je tudi zgodilo. Zmagal je s 157 glasovi napram g. Fritzu, ki je dobil 141 glasov. Tako so obrtniki dobili zopet svojega pravega in priljubljenega zastopnika na Ogrinovi listi, dočim je g. Fritz in Pičmanova lista doživela poraz.

Samomor iz blaznice odpuščenega. Obešenega so našli v Crešnjevcih pri Dolnji Lendavi posestnika Stefana Tivadar, ki je bil pred kratkin odpuščen iz norišnice v Novem Celju.

Mutec ubil starega hlapca. V Gornji Bistrici pri Crensovcih je nenadoma umrl Ivan Cvetko, 73 letni hlapec pri posestnici Veroni Jakšič. Po pogrebu je prijavil mrtvoogleda orožnikom, da je pri pregledu mrliča ugotovil za ušesom majhno krvavečo rano. Na podlagi te izjave so Cvetka sodno raztelesili in preiskava je dognala, da ga je udaril v hlevu z živinskim česalom mustasti bebec Stefan Horvat, ki je star 43 let in živi pri Jakšičevi nad 20 let, kjer so ga uporabljali za razna dela. Mutec se je raztogotil, ker ga je Cvetko nadziral pri štrigljanju živine. Ubijalec sigurno ne bo odgovoren za krvav zločin, katerega je zagrešil v hudi jezi, kateri so podvrženi duševno zaostali reveži.

Beg iz življenja. V Murskem Središču se je obesil na podstrešju trgovec Ivan Ravnikar iz obupa, ker je bil njegov denarni položaj čisto razmajan.

Sprememba na tuk. sreskem načelstvu. Priljubljeni sreski načelnik lendavskega sreza je premiščen v Mursko Sobotu za sreskega načelnika na lastno prošnjo. G. dr. Bratina je imel za vse vedno odkrito besedo, za vsakogar v uradu in izven njega in je bil svojemu uradništvu res dober in velikodušen predstojnik. Na novem mestu mu želimo prav iz srca obilo božjega blagoslova!

spoznal. Saj vesta, nerodno je zaradi žlahte, ko je imela Lenčka neke besede z njim. Res pa tako ni bilo vse skupaj nič.« Oblekel si je suknjič narobe, si potisnil na glavo črno kapo, ki je zakrivala oči in si potegnil parkrat s sajavim papirjem po licu. Vse si je bil pripravil v hlevu, da domači ne bi nič vedeli.

»No, zdaj sem pa res grd! Če bi me Mara videla, bi si pa zopet norca delala!«

Mahnili so jo ob robu gozda, da se ne bi sence videle na ono stran in se vlekli skrivnostno počasi in previdno vedno bolj v notranjost hoste.

Ko so se pririnili do sledov pa so začeli riniti v sneg.

»Tu-le so sledovi.« Posvetil je in so pogledali.

»Zdaj pa mirno! Ni gotovo, da prideta, a vendar čakati moramo. Če ne bo nocoj, pa jutri. Iz smile mu nosijo jed, ko ne vedo, kakšen je.«

Tišina je bila povsod. Od časa do časa so zalajali psi v Podsredi. Iz bregov v Urvaldu je zabrnela pesem, pa se izgubila in onemela.

»Menda ne bo nič nocoj!« je bil eden nepočan. Tudi drugi je hodil sem pa tje in godel, da ga mrazi v noge. Le Pavle je bil neugnan in vztrajen:

»Le čakajmo! Kaj mislita s kurami spat? Pa mraz! O, za tako nagrado bi stal noč in dan v snegu. Vsak pol je dobila, jaz ne vzamem nič, ker gre za žlahto Gorskó. Pa tiho bodita, da sem bil zraven!«

Onstran, ko hosta volilci se začevkalo... Potem

pa drapež, kakor da bi pes mačko zagrabil. Bežanje in cviljenje... Še drug glas... Strel...

»Halo, fantje! Pojdimo! Počasi, previdno! Zasmikajta se za drevesa, da bodo sence krajše. Halo, a vidita: zajec se je zvalil; zviija se, cvili... Tam zgoraj pa lisica... Pst! Zdaj bo nekdo prišel, pazita, odkod...«

Iz volčje jame je pomolil glavo Janez.

Nočni lovci toliko, da niso pocepali na tla.

»To je nekaj strašnega! To ni človek... Kakor da bi iz snega rastle!«

Janez se ozre okoli, stopi na rob in se še enkrat ozre. Skoči k zajcu, ga pograbi, pa zopet prisluhne v zrak. Nekaj mu ne ugaja. Lovec dobro sliši in vidi, celo voha kakor pes. Preskoči prostor, več metrov širine in izgine, kakor da bi se vdrl. Sliši se še padec na zemljo in nič več...

»Fantje, nič straha. To je volčja jama. Tu-le se skriva Janez. Pst! Zdaj ga imamo. Vsak od svoje strani se bomo postavili. Ti, Tonče, ti imaš dober glas, ti ga boš poklical ven. Če ga ni, pa vstrelimo! Župan je rekel, da lahko.« Pavle je izveden v zasledovanjih. Koliko noči je že zato žrtvoval. Včasih je sledil koga po cele ure kar tako za šalo.

Približali so se prepadu in se ustavili. Srca so jim burno bila v strahu.

»Janez, pridi ven!«

Nič.

Angleški kralj — parlament in cerkev.

Angleški kralj lahko poroči, katero žensko hoče. Od parlamenta pa je po poroki odvisno, če prizna od kralja v zakon vzeto ženo za kraljico in otroke kot prestolonaslednike. Angl. kralj je vrhovni poglavar anglikanske cerkve. Kralj velja pa le tedaj kot pravi vladar, ako se pri kronanju z obhajilom podvrže cerkvenim zakonom. Cerkev pa lahko ospori kraljevo ženitev, če mu odreče obhajilo. In k temu koraku je cerkev prisiljena, če je bila kraljeva soproga pred poroko z vladarjem že ločena, kar se je n. pr. zgodilo pri komaj odstoplem Edvardu VIII.

(Enlje sledi.)